

896. Μετὰ τὸν στίχον τοῦτον ἔχει ὁ Μεδ. τετυμμένοι δὴθ' ὁμοῦ εἰσερπύσαν ἐκ στίχ. 873 κέ. Αἱ λέξεις ἐλλείπουσιν ἐν νεωτέροις ἀντιγράφοις.

898. Ὁ Hermann ἐρμηνεύει σὺν τῷ Heath λαχαὶ κατὰ τὸν Ἡσύχ. «λάχη· λήξις, ἀποκλήρωσις» (ὁμοία ἀμφιβολία ὑπάρχει καὶ Χοηφ. 859, εἰ γραπτόν πειραὶ ἢ πεῖραι) ἤτοι ἡ διὰ τῆς πλήξεως τοῦ σιδήρου γενομένη αὐτοῖς κλήρωσις τοῦ πατρικοῦ τάφου.

899. δόμων κείμενον ἐν τοῖς χειρογράφοις πρὸ τοῦ μάλ' ἐν Μ δόμων μάλ' ἀχάεσσα τοὺς προπέμπει δαϊκτῆρ γόος (ἀνθ' οὗ φέρουσι νεώτερα μὲν χειρόγραφα μάλ' ἀχῶ [ἢ ἀχῆν] ἐς [ἢ ἐπ'] αὐτούς, ὁ δὲ Elmsley εἶκασεν δόμων μάλ' ἀχᾶν ἐς οὓς προπέμπει, ὁ δὲ Hermann δόμων μάλ' ἀχᾶν ἐπ' αὐτοῖς προπέμπει δαϊκτῆρ γόος ἐξηγούμενος: τοὺς ἐπ' αὐτοῖς θρήνους τῶν δόμων προπέμπει ὁ ἐμὸς δακέθυμος γόος καὶ ὁ Schütz δεινὰν μάλ' ἀχῶ δ' ἐπ' αὐτούς) ἀπέφηεν ὁ Prien ὡς προσγεγραμμένην τῷ προπέμπει ἐρμηνείαν ἢ διάφορον γραφὴν τοῦ τάφων (898). Τὰ πτώματα δὲ εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ, τὸ δὲ προπέμπει, κείμενον ἐνταῦθα προφανῶς πρὸς δήλωσιν τῆς νεκρικῆς προπομπῆς, διαστρεβλοῦται ἐν ταῖς εἰρημέναις εἰκασίαις εἰς ἄλλην σημασίαν. — ἀχάεσσ' ἰὰ ἀντὶ ἀχάεσσα ὁ Weil παραβάλλων Πέρσ. 939.

902. δαϊόφρων ἀντὶ δαΐφρων ὁ Blomfield. — οὐ ἀντὶ δ' οὐ ἢ Ἀλδεΐα ἔκδοσις.

903. ἐκ ἀντὶ δ' ἐκ νεώτερον ἀντίγραφον.

905. δυοῖν ἀντὶ διοιοῖν νεώτερα ἀντίγραφα.

906. Ὁ Μεδ. πάρεστιν δ' εἰπεῖν, ὁ Burgard πάρεστιν εἰπεῖν.

907. πολίτας ἀντὶ πολίταις νεώτερον ἀντίγραφον.

908. τ' ἐπακτῶν ἀντὶ τε πάντων ὁ Meineke. Τὸ πάντων παρέχει διάστροφον ἔννοιαν.

910. δυσαίων ἀντὶ δυσδαίμων ὁ Dindorf γράφων: ἰὼ δυσαίων καὶ διαφυλάττων τὸ δόμων 899. Ἀλλὰ τότε θὰ ἀνεμένε τις καὶ 899 ἰὼ ἀντὶ δόμων. — σφ' ἄ ἀντὶ σφιν ἢ ὁ H. Voss.

911. Ὁ Μεδ. προπασᾶν καὶ ἐκ δευτέρας χειρὸς προπασῶν.

917. ὁμοσπόροις . . πανωλέθροις ἀντὶ ὁμόσποροι πανώλεθροι ὁ Meineke γράφων μόνον συνωλέθροις μετὰ τοῦ Weil, γράψαντος ἄλλοτε ὁμόσποροι . . συνώλεθροι.

918. Ὁ E. A. J. Ahrens διαρταμαῖς, ὁ Oberdick διαλλαγαῖς. Ὁ H. Voss ἀφίλοις (ἀφίλαις) ἀλλὰ τὸ σφάλμα